

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 13. marta spriedums (Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Società Italiana Commercio e Servizi srl, en liquidation (SICES) u.c./Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

(Lieta C-155/13) ⁽¹⁾

Lauksaimniecība — Regula (EK) Nr. 341/2007 — 6. panta 4. punkts — Tarifu kvotas — Ķīnas izcelsmes ķiploki — Importa licences — No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējamība — Apiešana — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

(2014/C 135/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Pamatlietas puses

Prasītāji: Società Italiana Commercio e Servizi srl, kas atrodas likvidācijas procesā (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Atbildētāja: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Prasība interpretēt 6. pantu Komisijas 2007. gada 29. marta Regulā (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm (OV L 90, 12. lpp.) – Neiespējamība nodot “A” veida atļaujās paredzētās tiesības – Sabiedrības, kas ir importa atļauju īpašnieces, kuras pirms ieviešanas iegādājušās Ķīnas ķiplokus ar tādas sabiedrības starpniecību, kas nav šādu atļauju īpašniece, un kuras pēc muitas nodokļu nomaksas attiecīgos ķiplokus ir atkārtoti pārdevušas šai pašai sabiedrībai

Rezolutīvā daļa:

Komisijas 2007. gada 29. marta Regulas (EK) Nr. 341/2007, ar ko atver tarifu kvotas un nosaka to administrēšanu, un ievieš ieviešanas atļauju [importa licenču] un izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem, kas ievesti no trešām valstīm, 6. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā pieļauj darījumus, kurus veicot, importētājs, kuram ir importa licences ar samazinātu likmi, ārpus Savienības iegādājas precis no uzņēmēja, kurš pats ir tradicionāls importētājs šīs regulas 4. panta 2. punkta izpratnē, bet kurš ir izlietojis no tā importa licencēm ar samazinātu likmi izrietošās tiesības, un pēc šo preču importa Savienībā tās atkal pārdod šim uzņēmējam. Tomēr šādi darījumi ir uzskatāmi par tiesību izmantošanu gadījumā, kad tie ir tikuši radīti mākslīgi ar galveno mērķi izmantot preferenciālo tarifu. Ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanas pārbaude prasa, lai iesniedzējtiesa ņemtu vērā visus lietas faktus un apstākļus, ieskaitot finanšu darījumus pirms un pēc attiecīgā importa.

⁽¹⁾ OV C 178, 22.6.2013.